

27 נובמבר

מסיבת עתונאים אנגלים. ב"כ המלגרה הלונדוני
תעמיק לשאול - בלי שנאה ובלי התנגדות. ב"כ המייסס הניו-
יורקי (יהודי) גילה יחס איבה. המסיבה חוארה יפה ב- M & P

28 נובמבר

באחה וחצי ישיבה מלאה של ועד החירום. מסרחי
דו"ח - סאו יצאחי מאמריקא ועד עכשיו: על הנעשה בארץ ובלונדון.
נשאלו שאלות. לעומת אשחקד יש הבנה פוליטית יותר חודרת.
אמש נשחחפחי במסיבת "הסוכנות" - כלומר - בישיבה
עם "חלא-ציונים" - הועד היהודי האמריקני, בני בריח, ועד
הפולים. ולדמן הקריא הצהרה ארוכה (כאילו בשמו הפרטי, אולם
ערוכה בלי ספק על דעת חבריו) - עם כל טענות המתבוללים נגד
הציונות. התקפה מרה ביחוד על "הקונגרס היהודי". חששתי
להסרצות ריב וחצעתי שבסקום וויכוחים עיוניים שלא יביאו
לידי כלום - כי ברור למפרע שהשקפותינו שונות - יוסל על
הקבוצה הציונית להגיש הצעה של חכנית פעולה משוחפת.
אחרי וויכות פנימי נתקבלה הצעתי, ואז הוסכם שנו. גולדמן
יענה לוולדמן. בניגוד לחריפות הפולמוסית של וולדמן - היו דברי
נו. ג. מסקייטים.

המסיבה גם סעדה באוהו ההוטל, אבל לא נשארתי
לסעודה. היו"ר וורסהיים (ראש "הועד היהודי האמריקני")
ביקש ממני להפגש אחר, באמרו שהוא בטוח ששנינו נגיע
לידי הבנה. הסכסחי לו.

ולדמן נגש אלי להחנצל על הצהרתו. כוונתו
להועיל, הוא רק השמיע הטענות של האחרים.

צביין הציג לגולדמן שלוש שאלות:

(1) כיצד תחכך מדינה יהודית כשהערבים הם רוב,

(2) ידוע אין ההסדרות מקבלת חברים ערבים,

(3) הימשך החרם על עבודה ערבית.

הודעתי לצביין שאני אענה לו - כש ציאליסט

לסוציאליסט.

(1) אני שולל מדינות בכלל, אבל שולל הפליה נגד

העם היהודי. ביטול המדינות יש להחחיל באמריקא, ברוסיה

ובאנגליה. אני מחייב רשות אנושית עליונה אחת, ומסנה נחבע

.זכותנו שכל היהודים הרוצים בכך יבואו לארץ ויעבדוה.

(2) אינפורמציה על החסח' אינה שייכת למסיבה זו,

ובמסיבת פועלים אענה לו.

(3) נמשיך מלחמתנו על עבודה עברית נגד חרם הסמשלה,

בעלים יהודים ומסיבות אובייקטיביות.